

Arrest

nr. 64 041 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 januari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Betrokkene diende op 22 september 2000 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 11 januari 2001 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.2. Deze beslissing werd op 27 maart 2003 bevestigd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tegen deze beslissing op 27 maart 2003 diende betrokkene een verzoek tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 167.806 dd. 14 februari 2007 heeft de Raad van State het verzoek tot nietigverklaring verworpen.

1.3. Op 21 januari en 13 juli 2004 werd hij aangetroffen te Mechelen. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld wegens illegaal verblijf en er werd hem telkens een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.4. Op 17 januari 2006 werd hij aangetroffen te Sint-Truiden. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld wegens illegaal verblijf en vernieling.

1.5. Op 18 januari 2006 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt. Op 24 april 2006 was hij strafrechtelijk vrijstelbaar uit de gevangenis.

1.6. Diezelfde dag werd hij administratief weerhouden ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen-zaken. Hiertoe werd hem in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde betekend.

1.7. Op 26 april 2006 diende betrokkene een verzoekschrift tot invrijheidstelling in bij de Raadkamer te Hasselt. Op 4 mei 2006 werd dit verzoekschrift echter ongegrond verklaard. Tegen deze beschikking diende verzoeker hoger beroep in bij de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen. Bij arrest van 18 mei 2006 heeft de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen de beschikking van 4 mei 2006 bevestigd.

1.8. Op 5 mei 2006 werd een schrijven gericht aan de ambassade te Armenië ten einde reisdocumenten voor betrokkene te bekomen. Gezien er geen laissez-passer kon worden bekomen, werd betrokkene op 30 mei 2006 vrijgesteld.

1.9. Op 25 januari 2007 werd betrokkene aangetroffen te Turnhout. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld wegens illegaal verblijf. Diezelfde dag werd hem in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde betekend.

1.10. Op 30 januari 2007 werd een schrijven gericht aan de ambassade van Armenië ten einde reisdocumenten te bekomen. Bij brief van 16 februari 2007 weigerde de ambassade een laissez-passer af te leveren. Betrokkene werd op 1 maart 2007 vrijgesteld.

1.11. Op 10 augustus 2008 diende hij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 17 december 2008 onontvankelijk verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten. Beide beslissingen werden hem op 6 januari 2009 ter kennis gebracht.

1.12. Op 20 januari 2011 werd verzoekende partij aangetroffen te Mechelen. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld wegens illegaal verblijf. Diezelfde dag werd hem in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde betekend. Dit is de thans bestreden beslissing.

1.13. Betrokkene diende tegen deze beslissing een verzoek tot invrijheidstelling in bij de Raadkamer te Brussel. De raadkamer verklaarde op 1 februari 2011 het verzoek onontvankelijk.

1.14. De aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21 juni 2008 werd ingediend te Mechelen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet op 20 januari 2011 ongegrond verklaard. Deze beslissing werd hem op 21 januari 2011 ter kennis gebracht.

1.15. Op 25 januari 2011 richtte de Dienst Vreemdelingenzaken een transitaanvraag aan het immigratiebureau van Tsjechië met het oog op zijn repatriëring welke gepland is op 2 februari 2011. Betrokkene weigerde op 2 februari 2011 aan boord te gaan. Hierop werd er hem een vordering tot heropsluiting betekend. Een nieuwe repatriëring (onder escorte) is voorzien op 12 februari 2011.

1.16. De beslissing van 20 januari 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, met terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde, is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

de genaamde (F.H.), geboren te (...) op (...), van Armeense nationaliteit,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het rijk dan de geldigheidsduur van zijn visum: betrokkene verblijft reeds sedert 21/02/2005 op het grondgebied van de Schengenstaten.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Griekenland, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden :

** Is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn toestemming.*

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden. Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Erevan.“

2. Over de rechtspleging

2.1. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad niet bevoegd om kennis te nemen van de middelen gericht tegen de vrijheidsberovende maatregel, en dit op grond van artikel 71 van de vreemdelingenwet, dat voorziet dat de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van verzoekers verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar verzoeker werd aangetroffen bevoegd is om zich uit te spreken over de vraag of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet. De Raad is derhalve niet bevoegd om van deze vordering kennis te nemen.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

3.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op, gericht tegen het aan verzoeker ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2. Ter terechtzitting wordt tevens duidelijk dat verzoeker inmiddels gerepatriëerd werd.

3.3. Artikel 39/56, lid 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot schorsing en nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door deze Raad (R.v.St. nr. 69.601 van 14 november 1997, T.B.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528 van 16 maart 1994, R.A.C.E. 1994, z.p.). Een eventuele schorsing of nietigverklaring van deze beslissing belet niet dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, onder meer het bevel van 25 januari 2007 en het bevel van 17 december 2008, dat ter kennis gebracht op 6 januari 2009. Tegen deze bevelen heeft verzoeker nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen

zodat dit bevel definitief is geworden en door verweerder steeds kan worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven.

3.4. De gevorderde schorsing en vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (o.a. R.v.St. nr. 156.746 van 22 maart 2006, R.v.St. nr. 160.491 van 26 juni 2006, R.v.St. nr. 166.791 van 19 januari 2007). Gelet op het bovenstaande is het door verzoeker ingestelde annulatieberoep niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang.

3.5. In de mate dat verzoeker zich evenwel wil beroepen op een hogere rechtsnorm en de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), is de Raad gehouden de bestreden beslissing te toetsen aan deze opgeworpen regels van internationaal recht. Een en ander vloeit voort uit de verplichting die rust op de Belgische Staat om de toepassing van regels die voortkomen uit internationale verdragen waarbij zij partij is, te respecteren. Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ressorteert hieronder.

3.6. Wat de ingeroepen schending van artikel 5 EVRM betreft, wenst de Raad op te merken dat slechts de raadkamer van de correctionele rechtbank bevoegd is om te oordelen of dit artikel geschonden is. De Raad verwijst naar hetgeen uiteengezet werd onder punt 2.1. In de mate dat verzoeker zijn grief betreffende deze bepaling enkel richt tegen de beslissing die de vrijheidsberoving betreft, is de Raad niet bevoegd om hierover uitspraak te doen.

3.7. De motieven van het bevel om het grondgebied te verlaten: *“Artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het rijk dan de geldigheidsduur van zijn visum: betrokkene verblijft reeds sedert 21/02/2005 op het grondgebied van de Schengenstaten. (...) Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.”* worden geenszins weerlegd of bekritiseert in verzoekers betoog. Integendeel verzoeker geeft zelf toe in diens verzoekschrift dat *“hij niet betwist dat hij in het Rijk zou verblijven met een paspoort waarvan het visum verstreken is”*. De bestreden beslissing werd rechtmatig genomen volgens de wettelijke procedure vervat in de vreemdelingenwet, in het bijzonder gelet op artikel 7, eerste lid, 2°. Verzoeker bevindt zich in het geval van artikel 5, f van het EVRM. Met name werd hij rechtmatig in detentie genomen teneinde te kunnen worden uitgewezen. Een schending van *‘het recht op vrijheid en veiligheid’* vervat in artikel 5 van het EVRM ligt niet voor.

De vordering is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC